

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **P., s.r.o.**, so sídlom v B., IČO: X., zastúpenej advokátskou kanceláriou F., s.r.o., so sídlom v B., proti povinnej **E. L.**, bývajúcej v D., **o vymoženie 1 629,79 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 26 Er 314/2009, o odvolaní a dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 12. júna 2013 sp. zn. 13 CoE 30/2013, takto

r o z h o d o l :

Odvolacie konanie **z a s t a v u j e**.

Návrh na prerušenie dovolacieho konania **z a m i e t a**.

Dovolanie **o d m i e t a**.

Povinnej nepriznáva náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Zvolen uznesením z 25. júna 2012 č.k. 26 Er 314/2009-64 vyhlásil za neprípustnú exekúciu vedenú na základe rozsudku rozhodcovského súdu, ktorý bližšie špecifikoval v odôvodnení uznesenia (ďalej len „rozhodcovský rozsudok“). Exekúciu zastavil podľa § 57 ods. 1 písm. g/ zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (Exekučný poriadok). V odôvodnení konštatoval, že v danom prípade bola uzatvorená zmluva o úvere, ktorú treba považovať za spotrebiteľskú zmluvu. Rozhodcovská doložka, ktorá bola tiež dojednaná, bola spotrebiteľovi nanútená, neprimerane zvýhodnila dodávateľa a povinnú zbavila reálnej možnosti ochrany jeho práv pred všeobecným súdom. Predmetná doložka je neprijateľná a v dôsledku toho neplatná (§ 53 ods. 1 až 5 Občianskeho zákonníka). Neplatnou rozhodcovskou doložkou nemohla byť založená právomoc rozhodcovského súdu na prejednanie sporu medzi oprávnenu a povinnou, preto rozhodcovský rozsudok nie je vykonateľný exekučný titul. Toto uznesenie napadla oprávnená odvolaním a v rámci

odvolania podala aj návrh na prerušenie konania postupom podľa ustanovenia § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

Uznesením z 12. júna 2013 sp. zn. 13 CoE 30/2013 Krajský súd v Banskej Bystrici napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil a návrh na prerušenie konania zamietol. V odôvodnení uviedol, že v zmysle § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne. Aj podľa názoru odvolacieho súdu bola v preskúmvanej veci uzatvorená spotrebiteľská zmluva obsahujúca neprijateľnú (neplatnú) podmienku. Neplatná rozhodcovská doložka nemohla založiť oprávnenie rozhodcovského súdu prejednať spor účastníkov konania, preto rozhodcovský rozsudok nie je vykonateľný exekučný titul.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla oprávnená odvolaním. To isté uznesenie napadla aj dovolaním, v ktorom uviedla, že súdy: 1. rozhodli „nad rámec zverenej právomoci“ (§ 237 písm. a/ O.s.p.), 2. konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.), 3. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný (§ 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 237 písm. e/ O.s.p.), 4. oprávnenej odňali možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), 5. sa v konaní dopustili inej vady majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), najmä nesprávne zistili skutkový stav a nevykonali náležité dokazovanie, 6. napadnuté rozhodnutie založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Žiadala uznesenia súdov nižších stupňov zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie prvostupňovému súdu; zároveň žiadala dovolacie konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a Súdnemu dvoru predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikovala v podanom dovolaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou – vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 3 ECdo 105/2014, 3 CoE 61/2014, 3 ECdo 235/2014, 3 CoE 142/2014,

3 ECdo 195/2014, 3 CoE 116/2014, 3 ECdo 188/2013, 3 CoE 82/2013, 3 ECdo 228/2013, 3 CoE 80/2013, 3 ECdo 238/2013, 3 CoE 109/2013, 3 ECdo 173/2013, 3 CoE 39/2013, 3 ECdo 167/2013, 4 Cdo 34/2013, 2 ECdo 148/2013, 4 Cdo 56/2013, 5 ECdo 210/2013, 5 CoE 64/2013, 6 ECdo 210/2013, 6 CoE 85/2013, 7 ECdo 30/2013, 7 ECdo 266/2014, 8 ECdo 205/2014, 8 ECdo 179/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k zastaveniu odvolacieho konania, ako aj k návrhu na prerušenie dovolacieho konania a odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p., § 146 ods. 2 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 12. marca 2015

JUDr. Emil F r a n c i s c y, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková